

SvD

SKIVOR - JAZZ

Live in Frankfurt 82

Bitter Funeral Beer Band with Don

Cherry & K Sridhar

(Country & Eastern/CDA)

Läsarnas

snittbetyg:

(6 röster)

Sätt ditt eget
betyg:

Bitterbandet bäst live

Publicerat: 12 december 2007, 13:58

Bitter Funeral Beer Band skapades och leddes av slagverkaren Bengt Berger. Bandet, som existerade under några år på 80-talet och ingick i musikerkollektivet Ett minne för livet, baserade huvudparten av sin musik på något så obskyrt som begravningsmusik från norra Ghana (som Bengt Berger studerat på plats). Placerad i en nordisk postproggig kontext blev det till en tidig form av världsmusik. Fast jag föredrar att kalla det proggjazz, då proggen utmärktes av ett stort intresse för kulturer utanför den anglosaxiska sfären.

Gruppen gav 1982 ut en skiva på ECM, fast under Bengt Bergers namn, och fem år senare en uppföljare på den svenska etiketten Dragon, då som Bengt Berger's Bitter Funeral Beer Band. Liveinspelningen från 1982, gjord av Hessischer Rundfunk, som nu släppts har aldrig tidigare varit tillgänglig.

Det är bara att tacka och ta emot. Bitterbandet gjorde sig bäst på scen, med sin frustande energiska och repetitiva musik, och inspelningen från Tyskland har fångat det stora bandet i en inspirerad konsert. Dessutom snyggt förpackad, med fina musikerbilder av Paul Deker.

I korthet

- Bästa låt:
Funeral dance.
- Lyssna även på: Christer Bothén featuring Bolon Bata – Trancedance, Nävgröt – Nävgröt, Don Cherry – Organic music.
- Övrigt: Live in Frankfurt 82 är Grammisnominerad. Webben: Ytterligare en liveinspelning, från Nürnberg 1984, finns att ladda ner som mp3:a. Se videor från konserterna och kolla in

Vid inspelningstillfället ingick Don Cherry och sarodspelaren K Sridhar i gruppen (som just då uppgick till elva män och en kvinna). Den oförliknelige Don Cherry var under långa perioder bosatt i Sverige och utövade en stor influens på Bengt Berger och andra jazzmusiker. Den kollektivt lagda jazzlegenden Cherry infogar sig utan några som helst problem i gruppen. Hans stötiga spel på ficktrumpeten, det låter som en häst gnägg, blir till vitala utropstecken.

skivbolagets
musikaliska
julkalender:
countryandeastern.se

Det tjugosex minuter långa spåret Funeral dance – med olika repetitiva teman som smygs på i en aldrig sinande ström – står i centrum. Här finns allt som är bra med Bitterbandet; den grovhugget mångfacetterade rytmiken, harmoniken i jordfärger och kontrasterande svart och vitt.

Bengt Bergers afrikanska xylofon ligger som en surrande grund under slagverk i komplexa taktarter och stöttigt unisona blåsriff. Trots Sigge Krantz elbas blir det, tack och lov, aldrig afrikafunkigt. Det hade varit alldeles för lättköpt.

Från och till träder solister fram ur kollektivet. Mycket blås, men också Tord Bengtssons fiol, direktimporterad från Delsbos allra proggigaste stämman, och K Sridhars sarod, som gifter den indiska musiktraditionen med den afrikanska.

DAN BACKMAN
noje@svd.se

